

hovedvægten lagt på ydelse af finansieringsbistand i form af garanti for lån til anlægsfinansiering ved oprettelse, flytning, udvidelse, rationalisering, produktionsomstilling og lign. Herudover er der i begrænset omfang mulighed for at yde garanti for lån til driftskapital, ligesom der er adgang til at yde garanti for lån til foretagelse af rationaliseringsundersøgelser.

Loven hjemler endvidere adgang til at yde lån til kommuner til opførelse af erhvervsbygninger til salg eller udleje samt til at yde tilskud til dækning af særlige udgifter, herunder udgifter til oplæring og træning af arbejdskraft, der står i forbindelse med en virksomheds placering i et industrielt mindre udviklet område.

Endelig er der hjemmel til at yde tilskud til foretagelse af undersøgelser og til udarbejdelse af planer og projekter af almen betydning for et områdes erhvervsmæssige udvikling samt til driften af regionale udviklingsudvalg.

For finansåret 1968/69 er tilsagnsrammen for ydelse af garantier fastsat til 100 mill. kr., medens tilsagnsrammen for ydelse af lån til opførelse af industrihuse udgør 25 mill. kr. For ydelse af tilskud til de ovennævnte formål er fastsat en tilsagnsramme på i alt 3 mill. kr.

I medfør af bestemmelsen i egnsudviklingslovens § 5, stk. 1, fastsætter handelsministeren, i hvilke egne af landet lovens bistandsordninger kan finde anvendelse. En fortegnelse over de i henhold hertil fastsatte egnsudviklingsområder er optaget som bilag 2 til lovforslaget.

Erfaringerne viser, at egnsudviklingsområderne er særlig følsomme i beskæftigelsesmæssig henseende. En økonomisk politik, som tilstræber at holde den økonomiske aktivitet i en sådan balance, at man undgår en inflationær udvikling, må derfor suppleres med særforanstaltninger, som kan medvirke til en erhvervsmæssig og beskæftigelsesmæssig fremgang i disse dele af landet uden samtidig at føre til en overophedning af samfundets almindelige økonomi med deraf følgende overbeskæftigelse og uønskede pris- og lønstigninger i landet i øvrigt.

Inden for de områder, der kan drage fordel af den gældende egnsudviklingslovs bistandsordninger, består der i dag betydelige forskelle med hensyn til udviklingsgrad og ledighed, og det må derfor anses for påkrævet i særlig grad at koncentrere en lovgivningsindsats om stimulering af den økonomiske vækst i de særlig svagt stillede områder. Uden en sådan må det befrygtes, at disse områder varigt vil udvise en svagere vækst end de øvrige egnsudviklingsområder.

Der tænkes specielt på det nordjyske område,

Bornholms og Tønder amter, men også enkelte andre egne vil kunne komme på tale.

En forstærket egnsudviklingsmæssig indsats må sigte på at skabe yderligere tilskyndelse til at iværksætte industriel aktivitet og anden virksomhed, der kan øge antallet af arbejdspladser, begrænse ledigheden og inddrage arbejdskraft fra landbruget, efterhånden som denne frigøres herfra. Den øjeblikkelige situation taler for, at der gennemføres foranstaltninger, som hurtigt kan medføre et beskæftigelsesmæssigt opsving samtidig med, at man fastholder sigtet på varigt at forbedre de svagest udviklede områders erhvervsstruktur.

Som en foranstaltning, der tager sigte på samtlige egnsudviklingsområder, foreslås det, at hjemmelen til at yde garanti for lån til anlægsfinansiering udvides således, at der åbnes adgang for økonomisk stærke foretagender til at opnå bistand og dermed motivere disse til at investere i et egnsudviklingsområde.

For at opnå en stærkere industrialisering i de særlig vanskeligt stillede områder må det gøres økonomisk tillokkende for virksomheder at investere her. I lighed med, hvad der er tilfældet i en række andre lande, må der kunne tilbydes virksomhederne sådanne direkte økonomiske fordele, at de kan blive udslaggivende for valget af beliggenhed.

Disse økonomiske fordele må have en sådan størrelse, at de ikke alene giver kompensation for de ulemper, der i opbygningsperioden er forbundet med virksomhedens placering i det pågældende område, men tillige virker attraktive herudover. Grundsynspunktet må dog stadig være, at de med egnsudviklingsbistand etablerede virksomheder på længere sigt skal kunne eksistere på de for erhvervslivet almindeligt gældende vilkår.

På denne baggrund foreslås der åbnet adgang til inden for de ovennævnte særlig vanskeligt stillede områder at yde tilskud til dækning af indtil 25 pct. af de med et projekt forbundne anlægsudgifter.

Det forudsættes, at afgrænsningen af de områder, hvor denne bistandsordning kan bringes i anvendelse, foretages af handelsministeren i medfør af lovens § 5, stk. 1.

Den hittidige adgang til at yde tilskud til industrivirksomheder, der i forbindelse med etablering, væsentlig udvidelse eller produktionsomstilling må forventes at få eller har haft særlige udgifter, herunder udgifter til oplæring og træning af arbejdskraft, som følge af beliggenhed i et industrielt mindre udviklet område, foreslås indsnævret under hensyn til det af arbejdsministeren samtidig forelagte ændringsforslag til lov om erhvervsmæssig uddannelse af ikke-faglærte arbejdere.